

РЕШЕНИЕ

№ 6209

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4192** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. М. Е., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 12 срещу Заповед № ДС-58/06.04.2023 г. на и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде обявена за нищожна, като издадена от некомпетентен орган. Към датата на издаване на заповедта, А. С., и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество не е имал качество на орган по назначаването. В акта на Народното събрание, с който С. Ц. е освободен предсрочно от поста Председател на КПКОНПИ, не се съдържа делегиране на правомощията му, като орган по назначаването на заместник-председателя. Липсата на компетентност засяга, както оспорения акт, така и актовете, предшествали издаването му. Заместник-председателят на Комисията може да замества председателя само при неговото отсъствие, но не и при липсата на такъв изобщо.

Алтернативно се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи, че функциите на закрития отдел „Проекти и програми” не са престанали да съществуват, а са насочени към друго структурно звено – Дирекция „Превенция на корупцията”. Целта е била единствено освобождаването на оспорващата като

ръководител на отдела. Инвокирани са доводи, че решението за закриването на отдела е взето на извънредно заседание на КПКОНПИ, без такова да е свикано, съгласно действащите правила в комисията. Прехвърлянето на функции от общата в специализираната администрация не може да се извършва своеволно, защото тези функции са законово разпределени и разграничени. Твърди се, че при положение, че служителите от закрития отдел са преместени в новата в дирекция „Превенция на корупцията”, на оспорващата също е можело да бъде предложена друга сходна длъжност. Това обстоятелство налага извода, че заповедта е издадена в противоречие с целта на закона.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващата се представлява от адвокат Г., която поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени писмени бележки. В тях освен изтъкнатите в жалбата доводи, се сочи, че от представените от ответника доказателства не се установява, дали отдел „Проекти и програми” е закрит изцяло или не. Изтъкват се още оплаквания по повод на проведеното заседание на Комисията, на което е закрит отдела, като се сочи, че заседанието е проведено в нарушение на установените правила в Правилника за устройство и дейността на КПКОНПИ и нейната администрация (наричан за краткост по-надолу само Правилника). Взетото решение не е мотивирано и не е подписано от всички членове на комисията. От друга страна, не е имало никаква необходимост от направената реорганизация. Не представен и задължителния писмен доклад, съгласно чл. 14, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, за да могат да се обосноват направените промени в длъжностното разписание. Необходимостта от такива промени следва да не е самоцелна, а да действителна. В разглеждания случай липсват мотиви за възникнала такава необходимост и не се установява причината, защо след като през 2020 година отделът е прехвърлен от специализираната в общата администрация и за това са изложени ясни мотиви, сега се прави точно обратното, без да се излагат такива мотиви. Тези действия противоречат на принципите на законност, предвидимост и последователност.

Ответникът по оспорването, в лицето на и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт И. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Мредставени са допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, И. М. Е. е заемала длъжността „Началник на отдел” „Проекти и програми”, в Дирекция „Финансово-стопански дейности и управление на собствеността” в КПКОНПИ.

С докладна записка изх. № ЦУ-01-2011/06.04.2023 г. до и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, съставена от и.д. Директора на Дирекция „Финансово-стопански дейности и управление на собствеността” (ДФСДУС) и Директора на Дирекция „Превенция на корупцията” (ДПК), е предложено извършване на структурни промени в ДФСДУС и

засилване на административния капацитет на ДПК. В документа е посочено, че функциите на ДФСДУС се съдържат в разпоредбите на чл. 29 от Правилника и се свързват преди всичко в извършване на финансово-счетоводни и бюджетни дейности и управление на притежаваните недвижими имоти. Докато функциите на ДПК се свързват основно в събиране и обобщаване на информация, анализи, проектни дейности и т.н. Според документа функциите на отдел „Проекти и програми” не кореспондират с тези, специфични за ДФСДУС. Част от дейностите, специфични за отдел „Проекти и програми” и до момента се изпълняват от служители на ДПК, т.е. има застъпване във функциите на двете звена. Прехвърлянето на отдела от ДПК, в ДФСДУС не е довело до очаквания ефект, каквато е била целта на прехвърлянето през 2020 г. Съгласно действащата Комплексна методология за превенция и предотвратяване на корупцията, проектната дейност се планира и осъществява от ДПК. Проектната дейност обхваща различни етапи и действия. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията и дейността на ДФСДУС, отдел „Програми и проекти” организира, планира, координира и контролира дейностите, свързани с разработването на програмни документи, проектни предложения, съпътстваща документация от компетентността на КПКОНПИ за финансиране от национални и международни източници при осъществяване на политиката по превенция и противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, което съгласно ЗКПКОНПИ е от компетентност на ДПК. Поради тези причини е направен извода, че отдел „Проекти и програми” следва да се закрие като самостоятелно звено в ДФСДУС, като функциите му следва да се пренасочат към ДПК, както това е било до 2020 г.

Вземайки предвид изложеното в докладната записка, Главният секретар на КПКОНПИ е изготвил доклад № ЦУ-01-2014/06.04.2023 г. до и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в който е предложено отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС да бъде закрит, като се закрие длъжността „Началник на отдел”, а в отдел „Производства по конфликт на интереси” към Дирекция „Конфликт на интереси” да се разкрие една щатна бройка „юрисконсулт” по служебно правоотношение. Останалите 5 щатни бройки в отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС да бъдат трансформирани в 5 щатни бройки за същите длъжности в дирекция „Превенция на корупцията”.

Съобразявайки направените от Директорите на ДФСДУС и ДПК предложение, както и доклада на Главния секретар на КПКОНПИ, и.д. Председателят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е изготвил предложение № ЦУ-01.2011#1/06.04.2023 г. до останалите членове на Комисията, в което се предлага да се вземе решение за закриване на отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС.

Видно от протокол № 1120 от 11.04.2023 г. е проведено заседание на КПКОНПИ, на което са присъствали всички нейни членове, на което с единодушие е прието закриване на отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС.

Със заповед № РД-06-258/06.04.2023 г. е утвърдено и новото длъжностно разписание на КПКОНПИ в сила от 07.04.2023 г. и е наредено закриването на отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС. Закрита е и длъжността „Началник на отдел” отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС. В отдел „Производства по конфликт на интереси” към Дирекция „Конфликт на интереси” е разкрита една щатна бройка „юрисконсулт” по служебно правоотношение. Останалите 5 щатни бройки в отдел

„Програми и проекти” към ДФСДУС са трансформирани в 5 щатни бройки за същите длъжности в дирекция „Превенция на корупцията”.

Като част от административната преписка е представено досието на жалбоподателката, включително длъжностна характеристика за длъжността „Началник на отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС.

Приети като доказателства по делото са функционална характеристика на ДПК и ДФСДУС и двете от 2020 г. По заявление на пълномощника на ответника, в КПКОНПИ няма други разработени и утвърдени функционални характеристики за двете посочени звена.

Вземайки предвид измененията в длъжностното разписание и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е издал оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е получена лично от И. М. Е. на 06.04.2023 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 20.04.2023 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

На първо място съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, т.е. тя не е нищожна. В тази насока следва да бъдат цитирани мотивите изложени в Решение № 9559 от 11.10.2023 г. на ВАС, Пето отделение по административно дело № 4734/2023 г., касаещо сходен спор.

ВАС посочва, че А. С. е бил избран за Заместник-председател на КПКОНПИ, с решение на Народното събрание от 26.04.2018 г., а с решение на НС на РБ от 02.02.2022 г. предсрочно е прекратено правоотношението на председателя на КПКОНПИ, считано от 01.03.2022г. Съгласно чл. 8 от ЗПКОНПИ и чл. 5 от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ, Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове - председател, заместник - председател и трима други членове, избрани по ред и за срок, определени в ЗПКОНПИ. Правомощията на председателя на КПКОНПИ са посочени в разпоредбата на чл. 14, ал. 1, т. 1- т. 11 от закона и е безспорно, че той упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение в администрацията на Комисията. Към датата на издаване на заповедта - 06.04.2023 г. правоотношението на председателя на Комисията е прекратено предсрочно, считано от 01.03.2022 г. с решение прието от 47 - то Народно събрание на 22.02.2022 г. По делото не се твърди и липсват данни да е бил избран по надлежния ред нов председател на КПКОНПИ, нито пък да е бил определен друг, който временно да изпълнява длъжността председател на КПКОНПИ. Заповедта е издадена от Заместник - председателя на Комисията на основание чл. 14, ал. 3 от ЗПКОНПИ в условията на заместване.

Съгласно цитираната разпоредба, Заместник-председателят на Комисията подпомага председателя и го замества при негово отсъствие. Аналогично е и разрешението дадено в разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 2 от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ, съгласно което Заместник-председателят, освен че подпомага председателя на Комисията, го замества при негово отсъствие. Компетентността на всеки административен орган е нормативно определена, а издаването на административен акт без необходимата компетентност води до нищожност на акта. В случая не налице хипотезата на липса на компетентност на Заместник-председателя на КПКОНПИ да издаде заповед по чл. 106, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 от ЗДСл, поради което оспорената заповед не страда от този порок. Предвид предсрочното прекратяване на правоотношението на председателя на КПКОНПИ, заповедта е издадена в условията на заместване от Заместник-председателя, каквито правомощия са му предоставени, съгласно чл. 14, ал. 3 от ЗПКОНПИ и чл. 13, ал. 1, т. 2 от ПУДКПКОНПИ. Заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, прекратено предсрочно правоотношение на председателя на КПКОНПИ и липсата на изричен акт на Народното събрание, с който е избран председател или временно изпълняващ длъжността такъв, правомощията на председател на КПКОНПИ, следва да се изпълняват именно от Заместник-председателя, тъй като изрично в закона е предвидено правомощие да го замества в негово отсъствие.

Според ВАС, необходимост от заместване е налице, не само когато титуляра отсъства временно по различни обективни причини, но и в период, когато председателят е освободен от длъжност и все още не е избран нов или временно изпълняващ тази длъжност. Следователно по силата на закона, без да е необходимо изрично овластяване, при отсъствие председателят на КПКОНПИ, тя се представлява от нейният заместник-председател, включително и при упражняване на функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители, както е процедирано в случая с оспорената заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Изложените от ВАС мотиви налагат извода, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 108 от ЗДСл, във връзка с чл. 14, ал. 3 и ал. 1, т. 2 и т. 8 от ЗПКОНПИ от заместник-председателя на КПКОНПИ, изпълняващ правомощията на председателя на Комисията по силата на закона при условията на заместване на председателя и отсъствие, без да е необходимо изрично овластяване с друг акт.

Съдът не споделя и оплакванията, че за направените структурни промени не е налице надлежно решение на Комисията, в което са изложени мотиви и което да е подписано от всички нейни членове.

В действителност съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗПКОНПИ (в приложимата редакция), решенията на Комисията се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове и се мотивират. В мотивите се посочват фактите, доказателствата, въз основа на които те са установени, както и направените правни изводи. Това изискване касае несъмнено решенията, с които Комисията упражнява правомощията си, визирани в ал. 1 от същата разпоредба. Сред тях не е правомощието, свързано с извършване на структурни промени в административните звена на Комисията.

Т. правомощие на Комисията е предвидено в разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 21 от Правилника, съгласно която Комисията взема решения по направените пред нея

предложения от председателя на комисията или от нейните членове за създаване, преобразуване и закриване на дирекции, териториални бюра, отдели, сектори и звена. За подобни решения не съществува изискването за излагане на мотиви и подписване от всички нейни членове.

В случая решението на КПКОНПИ, с което е закрит отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС, е взето в присъствие на всички нейни членове с единодушие.

Съдът не намира за основателно оплакването, че заседанието на Комисията, на което е взето това решение, не е свикано по предвидения във вътрешните правила за провеждане на заседанията на КПКОНПИ. Дори тези правила да не са спазени, това нарушение не би било толкова съществено, че да доведе до опорочаване на взетите на заседанието решения. В случая в заседанието са участвали всички членове на Комисията, т.е. имало е необходимия кворум, поради което, след гласуването, е взето валидно решение.

Съгласно чл. 14, ал. 1, т. 8 от ЗПКОНПИ (в приложимата редакция), Председателят, респективно Заместник-председателя, на комисията **упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и на работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение в администрацията на Комисията.**

По силата на чл. 12, ал. 1, т. 15 от Правилника, Председателят, респективно Заместник-председателя, на комисията, **утвърждава организационната структура, длъжностното разписание и поименното разписание на длъжностите в администрацията на комисията.**

Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията **утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1.** В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване Класификатора на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми, компетентният административен орган в лицето на и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е утвърдил и длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на процесната администрация, в сила съответно от 03.04.2023 г. и от 07.04.2023 г. Видно от тези разписания и от Заповед № РД-06-258/06.04.2023 г. е закрит отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС. Нов отдел със същите функции не е създаден в ДПК. Към тази дирекция са преминали само функциите на закрития отдел. Длъжността „Началник на отдел” също е закрыта, останалите щатни бройки в отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС, са трансформирани в същите щатни бройки в ДПК.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на

Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Според т. 126 от класификатора на длъжностите в администрацията, длъжността "началник на отдел" в централна администрация с изключение на администрацията на Министерския съвет и на министерство е ръководно ниво 6А.

По отношение на заеманата от жалбоподателката длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - тя е заемала длъжността „началник отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС.

С влизането в сила на новото длъжностно разписание и на основание на взетото решение на Комисията и издадената от и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е закрит отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС и извършено действително съкращение на длъжността „началник на отдел”, т.е. в случая е налице премахване на присъщите за длъжността функции.

Органът по назначаването не е длъжен да посочи мотиви защо се закрива една или друга структура в подчинената му администрация, защото това е свързано в оптимизацията на нейното функциониране. Не подлежи на съдебен контрол и въпроса дали действително е целесъобразно съкращаването заеманата от жалбоподателя длъжност, имайки предвид неговите опит и квалификация. Това обстоятелство е свързано с по-доброто и оптимално функциониране на ведомството, което изцяло зависи от преценката на ръководителя на съответната администрация.

В процесния казус не се спори, че подбор на служителите не е извършван. Органът по назначаване има право на необвързана от законови изисквания преценка за това кои от лицата, изпълняващи длъжности от предвидените за съкращение, да бъдат освободени. Подборът на служителите не е законово уредена процедура, която трябва да бъде проведена като част от производството за прекратяване на служебните правоотношения по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Извършването на подбора е въпрос на целесъобразност и тъй като има отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност, не се проверява от съда при оспорването на административния акт. Независимо от професионалния опит, придобитите квалификации и времето, през което служителят е работил в системата на държавната администрация, органът по назначаването има неподлежаща на съдебен контрол оперативна самостоятелност, при извършено съкращение на длъжностите да подбере служителите, които счита, че следва да останат на работа. Единствено ако са обявени предварителни критерии за подбор, съдът ще може да контролира доколко същите са били спазени. Съществуването на подобни предварителни критерии не се установи.

Не съществува и законово задължение, при извършване на съкращения на структурни звена в дадена администрация, на съкратените служители да се

предложат други подходящи длъжности или да им се предложи да заемат незаети длъжности. Т. решение е отново въпрос на целесъобразност и имайки отношение единствено към оптимизиране на изпълнението на служебната дейност, неговата законосъобразност не се проверява от съда при оспорването на административния акт.

За пълнота и в подкрепа на този извод следва да се изтъкне обстоятелството, че заеманата от И. М. Е. длъжност спада към такива с ръководни функции, според т. 126 от Класификатора. При закриването на отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС, е естествено да се съкрати неговия ръководител.

Неоснователен е и довода, че в заповедта не са посочени фактическите основания за нейното издаване, което е нарушение на нормата по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК. Съдът намира, че фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение са описани в заповедта, като е конкретизирано материално-правно основание - чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ - съкращаване на длъжността. Налице е и точно описание на заеманата от Е. длъжност. Посочена е и датата, считано, от която се прекратява служебното правоотношение.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи и с довода, че не е налице надлежно мотивиран доклад, в който да е предложено утвърждаване на процесните реорганизации, съгласно разпоредбата на чл. 14 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Описаната по-горе докладна записка изх. № ЦУ-01-2011/06.04.2023 г. до и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, съставена от Директора на Дирекция „Финансово-стопански дейности и управление на собствеността” и Директора на Дирекция „Превенция на корупцията”, представлява именно такъв документ, в който е предложено извършване на структурни промени в ДФСДУС и засилване на административния капацитет на ДПК. В докладната записка се съдържат пространни мотиви, с които се обоснова необходимостта от извършените промени в длъжностното разписание и за постигане на целите, посочени в чл. 14 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, а именно: адекватно изпълнение на функциите на административната структура или звено, по - добро изпълнение на целите на административната структура или звено и промяна в организацията и/или обема на работа. Докладът е съставен от ръководителите на ДФСДУС и ДПК, които най-добре са запознати с дейността на двете структурни звена и съответно могат да направят най-адекватни предложения за оптимизация на работата им, т.е. извършената реорганизация не е самоцелна и не е била насочена към преднамереното уволнение на Е..

В заключение съдът намира за неоснователни твърденията за нарушения при изпълнението на документооборота и деловодното завеждане на описаните по-горе документи, предхождащи издаването на оспорената заповед. Видно от представените от ответника извадки от деловодната система, Докладната записка, Докладът на Главния секретар на КПКОНПИ до и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, както и предложението на и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно

придобито имущество до останалите членове на Комисията са заведени в деловодната система между 09,00 часа и 09,30 часа на 06.04.2023 г. Заседанието на Комисията се е състояло след 10,00 часа на същата дата, т.е. след съставянето и деловодното завеждане на описаните документи. Те не са създадени впоследствие, както твърди жалбоподателката. Заповедта за утвърждаването на новото длъжностно разписание и закриването на отдел „Програми и проекти” към ДФСДУС, също е заведена на 06.04.2023 г.

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, без съществени нарушения на административно-производствените правила, в предвидената от закона форма, при спазване на материално-правните разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноски.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 3 и чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. Е., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 12 срещу Заповед № ДС-58/06.04.2023 г. на и.д. Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

ОСЪЖДА И. М. Е., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.,